

Kontaktperson
Förvaltningsavdelningen
Anna-Britt D. Adell
010-224 12 03
skane@lansstyrelsen.se

Kommunfullmäktige
Höörs kommun
kommunen@hoor.se

Upphävande av föreskrifterna i § 3, 7, 12, 15, 17 och 20 i de allmänna lokala ordningsföreskrifterna för Höörs kommun

Beslut

Länsstyrelsen upphäver §§ 3, 7, 12, 15, 17 och 20 i de allmänna lokala ordningsföreskrifterna för Höörs kommun.

Detta beslut kan överklagas till förvaltningsrätt, se sista sidan.

Bakgrund

Kommunfullmäktige i Höörs kommun har den 25 februari 2017 beslutat att anta allmänna lokala ordningsföreskrifter för kommunen. Beslutet har anmälts till Länsstyrelsen den 17 mars 2017. Av kommunfullmäktiges beslut framgår att de antagna föreskrifterna ersätter tidigare gällande allmänna lokala ordningsföreskrifter. De antagna föreskrifterna framgår av bilaga. Länsstyrelsen har tagit del av kommunfullmäktiges beslutsunderlag.

Skäl för beslutet

En kommun får meddela de ytterligare föreskrifter som behövs utöver de regler som finns i ordningslagen, för att upprätthålla den allmänna ordningen på offentlig plats. Vidare får en kommun meddela de ytterligare föreskrifter för kommunen eller del av denna som behövs för att förhindra att människors hälsa eller egendom skadas till följd av användningen av pyrotekniska varor. Kommunens föreskrifter får inte angå förhållanden som är reglerade i ordningslagen eller annan författning eller som enligt lagen eller annan författning kan regleras på något annat sätt. De får inte lägga onödigt tvång på allmänheten eller annars göra obefogade inskränkningar i den

enskildes frihet. Länsstyrelsen ska upphäva en föreskrift som strider mot ordningslagen. (Se 3 kap 8 och 9 § § ordningslagen [1993:1617] jfr med 1 § förordningen [1993:1632] med bemyndigande för kommuner och länsstyrelser att meddela lokala föreskrifter enligt ordningslagen samt 3 kap. 12 § och 3 kap. 13 § andra stycket ordningslagen.)

Lastning av varor m.m. § 3

Föreskriften uppställer krav på polistillstånd för lastning, forsling, lossning, avlastning av varor och annan hantering på offentlig plats.

Höørs kommun har tidigare haft föreskrifter på området med innebörden att ansvarig för aktiviteten skulle ta hänsyn till allmänheten när arbetet utfördes och att räddningstjänstens arbete inte skulle hindras. Sådana föreskrifter kan vara befogade med hänsyn till den allmänna ordningen. Att uppställa krav på tillstånd från polisen för all lastning eller avlastning av varor till t.ex. butiker eller enskilda, som sker på offentlig plats - som väg eller trottoar - framstår däremot som ett onödigt tvång på allmänheten och en betydande inskränkning i den enskildes frihet. Föreskriften ska därför upphävas.

Markiser, flaggor och skyltar § 7

Föreskriften uppställer i första stycket krav på polistillstånd för uppsättning av markiser, flaggor och skyltar på husväggar, staket, stolpar eller liknande som vetter mot offentlig plats eller på offentlig plats.

Höørs kommun har tidigare haft föreskrifter på området med innebörden att markiser, flaggor och skyltar inte fått sättas upp så att de skjuter ut över en gångbana eller körbana så att de riskerar att hindra allmän trafik. Sådana föreskrifter kan vara befogade med hänsyn till den allmänna ordningen. Att ställa upp ett generellt krav på polistillstånd för uppsättande av markiser m.m. oavsett om de hindrar allmän trafik eller på annat sätt stör den allmänna ordningen, framstår däremot som ett onödigt tvång på allmänheten och en kraftig inskränkning i den enskildes frihet.

I föreskriftens andra stycke uppställs förbud mot släpvagnar med reklamaffischer på offentlig plats.

En släpvagn med reklam som sätts upp mer varaktigt, omfattas av den reglering som finns i lagen (1998:814) med särskilda bestämmelser om gatuhållning och skyltning eller i väglagen (1971:948). Utöver denna reglering kan det finnas behov för kommunen att reglera förekomsten av reklamanordningar på offentlig plats, om det behövs med hänsyn till den allmänna ordningen, t.ex. om anordningen utgör ett hinder för framkomligheten för gående eller för andra trafikanter. Ett generellt förbud för reklamanordningar av det aktuella slaget på offentlig plats, framstår

emellertid som en alltför omfattande reglering. Det framkommer heller inte av det underlag till beslut som getts in till Länsstyrelsen, att det finns ett behov av föreskriften med hänsyn till upprätthållandet av allmän ordning på offentlig plats. Bestämmelsen får därför anses lägga onödigt tvång på allmänheten eller annars göra obefogade inskränkningar i den enskildes frihet.

I tredje stycket uppställs ett krav på polistillstånd för gatupratrare och annan annonsering på offentlig plats. Vad som avses med "annan annonsering" framgår inte av föreskriften eller av det beslutsunderlag som Länsstyrelsen fått del av. För det fall även annonsering som en företagare sätter upp på butikslokal som vätter mot offentlig plats skulle omfattas, anser Länsstyrelsen att även denna reglering gör obefogade inskränkningar i den enskildes frihet.

Mot bakgrund av vad som anförs ovan anser Länsstyrelsen att föreskriften ska upphävas.

Hundar, kopplingstvång § 15 och upplockningstvång § 17 samt Hästar, upplockningstvång § 12

Generella krav på tillsyn över hund återfinns i lag (2007:1150) om tillsyn över hundar och katter (tillsynslagen). Hundar ska hållas under sådan tillsyn och skötas på ett sådant sätt som med hänsyn till deras natur och övriga omständigheter behövs för att förebygga att de orsakar skador eller avsevärda olägenheter (1 § tillsynslagen).

Kommunen har också möjlighet att, vid behov, besluta om lokala ordningsföreskrifter beträffande tillsyn över hundar. I förarbetena till ordningslagen anför föredragande statsrådet bland annat följande (prop 1992/93:210 s 142). "Jag vill här också betona vikten av att kommunerna meddelar endast sådana lokala föreskrifter som verkligen behövs. Alltför långtgående föreskrifter som saknar stöd i allmänhetens rättsmedvetande leder enligt min mening lätt till att respekten för bestämmelserna undergrävs. Det är således angeläget att kommunerna noga prövar vilka bestämmelser som behövs liksom bestämmelsernas geografiska tillämpningsområde inom kommunen. Det är angeläget att lokala ordningsföreskrifter inte ges ett vidare geografiskt tillämpningsområde än nödvändigt."

Föreskrifterna om hundar i § 15 och 17 gäller på samtliga offentliga platser i Höörs kommun, samt ett antal därmed jämställda platser som räknas upp särskilt i respektive §. Beträffande upplocknings- och kopplingstvång anförs i förarbetena till ordningslagen (SOU 1985:24 s. 185 f) bland annat följande. "Från vissa håll har framförts önskemål om generella lagbestämmelser om s.k. upplockningstvång. Hundspilling är emellertid en olägenhet främst inom tätbebyggda områden och inom vissa områden av friluftskaraktär, t.ex. parker, badstränder, motionsspår o.d.

Förhållandena i dessa hänseenden varierar från kommun till kommun... I rättspraxis har man också intagit den ståndpunkten att föreskrifter om upplockningstvång bör begränsas till områden med tydlig stadsprägel... föreskrifter om skyldighet att hålla hund kopplad på allmän plats och om förbud mot att låta hundar vistas på allmänna platser kan vid behov meddelas med stöd av ett bemyndigande att meddela föreskrifter om ordningen på allmän plats. Föreskrifter om kopplingstvång bör i allmänhet ges ett snävare tillämpningsområde än föreskrifter om upplockningstvång.”

Regeringsrätten har i RÅ80 2:55 ansett att föreskrift i Malmö kommuns hundstadga om upplockningstvång på alla allmänna platser stred mot 7 § allmänna ordningsstadgan vilken då motsvarade bestämmelsen i 3 kap 12 § i den nu gällande ordningslagen.

I ärendet har inte framkommit uppgifter om att ett upplocknings- eller ett kopplingstvång beträffande hund som omfattar alla offentliga platser i kommunen, är påkallat ur ordningssynpunkt. Detsamma gäller upplockningstvång vad gäller förorening efter häst på alla offentliga platser i kommunen. Föreskrifterna om kopplingstvång i § 15 och upplockningstvång för hund i § 17 samt häst i 12 § har, enligt Länsstyrelsens mening, fått alltför vidsträckt geografiska utbredningar. Mot denna bakgrund får föreskrifterna i §§ 15, 17 och 12 anses lägga onödigt tvång på allmänheten. Föreskrifterna ska därför upphävas.

Fyrverkerier och andra pyrotekniska varor § 20

Pyrotekniska varor får inte användas utan tillstånd av polismyndigheten, om användningen med hänsyn till tidpunkten, platsens belägenhet och övriga omständigheter innebär risk för skada på eller någon beaktansvärd olägenhet för person eller egendom, (3 kap. 7 § ordningslagen).

Som framgår ovan (se under rubriken Motivering) får en kommun också meddela de ytterligare föreskrifter för kommunen eller del av den, som behövs för att förhindra att människors hälsa eller egendom skadas till följd av användningen av pyrotekniska varor.

I förarbetena till de aktuella stadgandena om pyrotekniska varor (prop. 1992/93:210 s 116 f) anför föredragande statsrådet bland annat följande:
”Utredningens förslag innebär att pyrotekniska varor får användas utan tillstånd av polisen endast om användningen med hänsyn till tidpunkten, platsens belägenhet och övriga omständigheter inte innebär risk för skada på eller någon annan beaktansvärd olägenhet för person eller egendom. Genom lokala föreskrifter skall tillståndskravet kunna utvidgas att generellt omfatta t.ex. vissa platser eller användningen av vissa pyrotekniska varor. I undantagsfall skall genom sådana föreskrifter även ett absolut förbud kunna införas inom vissa områden.”

I förarbetena (ibid. s 119) framhåller föredragande statsrådet vidare att det inte finns skäl att motverka användningen i sig av pyrotekniska varor för nöjesändamål. Statsrådet anför (s 123) att utformningen av tillståndskravet i 3 kap 7 § ordningslagen innebär "...att det kan finnas ett låt vara begränsat behov av att genom lokala föreskrifter utvidga kravet till att gälla generellt i vissa avseenden. Exempelvis bör det vara möjligt för en kommun att föreskriva att pyrotekniska varor inte får användas utan tillstånd inom områden som är särskilt känsliga med hänsyn till risken för att användningen innebär olägenhet för omgivningen, t.ex. vid sjukhus eller vårdhem. I undantagsfall bör kommunen även ha möjlighet att helt förbjuda användningen av pyrotekniska varor. Vad jag här tänker på är s.k. innetorg och liknande offentliga platser, där användningen av pyrotekniska varor – även om den i normala fall med hänsyn till varans beskaffenhet är att anse som harmlös – över huvud inte bör få förekomma." I specialmotiveringen till stadgandet i 3 kap 9 § ordningslagen anføres vidare följande (s 284). "Avsikten är att det ska kunna införas krav på tillstånd för eller förbud mot användning av pyrotekniska varor inom ett visst begränsat område eller beträffande varor av visst slag. Behov av sådana möjligheter kan tänkas föreligga i fråga om särskilt känsliga platser, t.ex. vid sjukhus eller vårdhem eller på s.k. innetorg där risken för att människors hälsa eller egendom (t.ex. husdjur) skadas till följd av användningen av pyrotekniska varor är mera påtaglig."

Som framgår av de återgivna uttalandena i förarbetena till ordningslagen är möjligheten att föreskriva om begränsning av användningen av pyrotekniska varor avsedd att vara begränsad till särskilt känsliga platser. Det krav på polistillstånd för användande på samtliga offentliga platser i kommunen, förskolor, skolor och särskilda boenden som finns i § 7 första stycket, är i och för sig en omfattande begränsning men kan godtas, särskilt mot bakgrund av det undantag för tiden runt nyårsfirandet som ges i föreskriftens andra stycke beträffande offentlig plats.

Vad gäller andra meningen i andra stycket, som föreskriver totalförbud på vissa platser, anser Länsstyrelsen att ett sådant förbud kan vara befogat vid bl.a. sjukhus, vårdhem och särskilda boenden där det generellt sett vistas sköra personer vars hälsa behöver skyddas. Däremot anser Länsstyrelsen inte att det går att göra samma generella bedömning beträffande användande på begravningsplatser och kyrkogårdar. I ärendet har heller inte framkommit uppgifter som visar att ett sådant förbud behövs för att upprätthålla allmän ordning på offentlig plats, eller förhindra att människors hälsa eller egendom skadas till följd av användningen av pyrotekniska

varor. Föreskriften får därför anses lägga onödigt tvång på allmänheten eller gör obefogade inskränkningar i den enskildes och ska därför upphävas.

Ulf Andersson
Länsassessor

Anna-Britt D. Adell
Länsassessor

Beslutet har bekräftats digitalt och saknar därför namnunderskrifter.

Bilaga:
Allmänna lokala ordningsföreskrifter för Höörs kommun

Hur du överklagar Länsstyrelsens beslut

Om du vill överklaga Länsstyrelsens beslut ska du skriva till Förvaltningsrätten i Malmö. **Skrivelsen ställs alltså till Förvaltningsrätten i Malmö men ska skickas till Länsstyrelsen Skåne.**

Överklagandet kan skickas in via e-post till skane@lansstyrelsen.se eller med vanlig post till **Länsstyrelsen Skåne, 291 86 Kristianstad.**

Ditt överklagande ska ha inkommit till Länsstyrelsen **inom tre veckor** räknat från den dag du fick del av beslutet. Om klaganden är en part som företräder det allmänna ska överklagandet ha kommit in inom tre veckor från den dag då beslutet meddelades.

Av överklagandet ska framgå

- vilket beslut du överklagar (ange t.ex. diarienummer)
- hur du vill att beslutet ska ändras

Behöver du veta mer om hur man överklagar kan du kontakta Länsstyrelsen, telefonnummer 010-224 10 00.